

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka R. Niedźwiecka
Protokolant:	protokolant sądowy Agnieszka Neuman

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015r. w Białej Podlaskiej na rozprawie sprawy

z powództwa J. Ż. (1)

przeciwko M. Ż. (1) i A. Ż. (1)

o wydanie nieruchomości i zapłatę

1. nakazuje pozwanym M. Ż. (1) i A. Ż. (1) by wydali powodowi J. Ż. (1) nieruchomość położoną w we wsi K. oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,8679 ha dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz część znajdującego się na tej nieruchomości domu mieszkalnego stanowiącego własność powoda J. Ż. (1) w postaci pokoju , kuchni , łazienki oznaczonych na mapie sytuacyjnej - jako załącznik numer 1 do opinii biegłego geodety W. F. z dnia 26 sierpnia 2014r. - k. 240-242 , która to opinia wraz z mapą stanowi integralną część orzeczenia ;

2. nie przyznaje pozwanym M. Ż. (1) i A. Ż. (1) prawa do lokalu socjalnego;

3. zasądza solidarnie od pozwanych M. Ż. (1) i A. Ż. (1) na rzecz powoda J. Ż. (1) kwotę 11,524,65 złotych (jedenaście tysięcy pięćset dwadzieścia cztery złote sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od dnia 08 września 2011 roku do dnia 30 września 2015 roku z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 6.464,65 złote (sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt pięć groszy) od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 2990,00 złotych (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt) od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty ;

- od kwoty 2070,00 złotych (dwa tysiące siedemdziesiąt) od dnia 01 października 2015 roku do dnia zapłaty ;

4. oddała powództwo co do zasądzenia kwoty 10,268,35 złotych (dziesięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt osiem złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od dnia 01 stycznia 2008 roku do dnia 07 września 2011 roku ;

5. uzależnia wykonanie orzeczenia w pkt.1 wobec pozwanej A. Ż. (1) od uiszczenia przez powoda J. Ż. (1) na rzecz pozwanej A. Ż. (1) kwoty 11.930,00 złotych (jedenaście tysięcy dziewięćset trzydzieści) tytułem zwrotu poniesionych przez pozwaną nakładów na nieruchomość opisaną w pkt.1 ;

6. wyrokowi w pkt. 1 i 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanego M. Ż. (1) ;
7. nakazuje pobrać od pozwanej A. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 2.043,37 złote (dwa tysiące czterdzieści trzy złote trzydzieści siedem groszy) tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa;
8. nakazuje pobrać od pozwanego M. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 568,60 złotych (pięćset sześćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa;
9. nakazuje pobrać od powoda J. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 974,92 złotych (dziewięćset i siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa;
10. zasądza od pozwanych M. Ż. (1) i A. Ż. (1) na rzecz powoda J. Ż. (1) kwotę po 80,00 złotych tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu ;
11. w pozostałej części koszty procesu między stronami wzajemnie znieść .

Sygn. akt I C 249/11

UZASADNIENIE

Powód J. Ż. (1) wskazując jako pozwanych A. Ż. (1) i M. Ż. (1) w pozwie z dnia 16 września 2011 roku (data wpływu do Sądu) wniósł o nakazanie eksmisji pozwanych wraz z osobami i rzeczami prawa ich reprezentującymi z zabudowanej nieruchomości o powierzchni 0,87 ha położonej we wsi K. oznaczonej na planie numerem 162/1 oraz z usytuowanego tam 1/2 części domu mieszkalnego drewnianego krytego eternitem i oddanie tego gruntu wraz z budynkiem powodowi. Nadto wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty po 200,00 zł. miesięcznie poczynając od dnia 01 stycznia 2008 roku do chwili wydania domu powodowi wraz z ustawowymi odsetkami. Wniósł także o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych i przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność powoda oraz wydanie wyroku zaocznego opatrzonego w rygor natychmiastowej wykonalności w razie niestawienia się pozwanych na rozprawę.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono ,że powód wraz z żoną B. Ż. jest właścicielem między innymi nieruchomości o powierzchni 0,87 ha położonej we wsi (...) oznaczonej na załączonym planie numerem 162/1. Na dowód powyższego dołączył odpis Księgi Wieczystej (...). Wskazał, że grunt ten jest zabudowany połową domu mieszkalnego drewnianego krytego eternitem . Podał, że został on przekazany powodowi przez jego rodziców w zamian za emeryturę . Wskazał, że pozwani są właścicielami sąsiedniej nieruchomości oznaczonej na planie numerem 162/4 mającej urządzonej księgę wieczystą (...). Podał, że pozwani zajmują bez tytułu prawnego 1/2 część domu mieszkalnego stanowiącego własność powoda nie płacą od lat czynszu mieszkalnego jak i wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z w/w budynku mieszkalnego i gruntu pod nim. Powód podał ,że wezwał pozwanych pismem z dnia 01 sierpnia 2011r. do opuszczenia bezprawnie zajmowanego budynku jak i do uiszczenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie jednakże wezwanie to nie odniosło skutku, na dowód czego powołał się na pismo z dnia 01 sierpnia 2011r. wraz dowodem nadania .

Pozwana A. Ż. (1) na rozprawie w dniu 17 maja 2012r. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie .

Pozwany M. Ż. (1) uznał powództwo i takie stanowisko podtrzymał do końca postępowania.

Pismem z dnia 31 maja 2012r. pozwana A. Ż. (1) (będącym wykonaniem zarządzenia sądu) wskazała ,że jej teść przez tą sprawę chce na niej wymusić zgodę na rozwód z jego synem i pozbawić ją majątku . Wskazała ,że formalnie - w dokumentach- połowa domu należy do jej teścia ale mimo tego czuje się jego właścicielem. Podała ,że w 1991r. teść nieformalnie podarował jej i jej mężowi połowę domu , którą otrzymał w spadku po swoim ojcu, pozwolił im tam zamieszkać i wykonywać remonty. Podała ,że teściowie wskazywali im ,że nie mogą przepisać na nich domu, który

miał stanowić zabezpieczenie kredytu hipotecznego . Wskazała na stan domu w momencie kiedy zamieszkała w nim wraz z mężem i na przeprowadzone remonty. Podała ,że wartość remontów, które wykonali przekraczają wartość domu. Wskazała ,że teściowie wcześniej nie żądali od niej i jej męża czynszu. Powołała się na okoliczność odcięcia jej wody przez teścia w 2011r. . Dodała , że jej mąż od ponad roku nie mieszka w tym domu, że pracuje za granicą a jak przyjeżdża do kraju to mieszka w domu teściów- obok. Pozwana podała, że nie została zawarta żadna umowa najmu a jedyną umową , która może być brana pod uwagę jest nieodpłatna umowa użyczenia zawarta na czas nieoznaczony, która zdaniem pozwanej nie może być dowolnie przez powoda odwołana . Powołała się przy tym na treść art. 715 k.c. . Wskazała na poniesione przez nią i pozwanego M. Ż. (1) nakłady na nieruchomości powoda , które w jej ocenie winny być zwrócone a które jej zdaniem wyniosły 35.500,00 zł a część przypadająca na nią to kwota 17.275,00 zł . Z ostrożności procesowej wniosła o zastosowanie w niniejszej sprawie dyspozycji art. 461 §1 kc - mimo ,że na ten przepis nie wskazała wnosząc by do czasu zwrotu jej poniesionych kosztów remontów i nakładów mogła mieszkać w domu powoda na dotychczasowych warunkach. Do w/w pisma pozwana dołączyła pismo z dnia 12 września 2011r. kierowane do powoda (wraz z dowodem nadania – doręczenia) , w którym przyznała ,że w dniu 07 września 2011r. otrzymała pismo powoda z dnia 18 sierpnia 2011r. o którego treści poinformowała za pomocą SMS-a pozwanego M. Ż. (1).

W toku postępowania , powód jak i pozwana A. Ż. (1) udzielili pełnomocnictwa fachowym pełnomocnikom .

Pismem procesowym z dnia 16 października 2015 roku, które wpłynęło do Sądu w dniu 19 października 2015r. pełnomocnik powoda ostatecznie sprecyzował powództwo żądając eksmisji pozwanych A. Ż. (1) i M. Ż. (1) z całej nieruchomości powoda położonej we wsi K. o powierzchni 0,87 ha oznaczonej na planie nr 162/1 oraz z części domu mieszkalnego powoda składającego się z pokoju, kuchni oraz łazienki ,zgodnie z inwentaryzacją budynku mieszkalnego sporządzonego przez biegłego W. F. stanowiącego załącznik nr 1 i 2 do opinii geodezyjnej z dnia 26 sierpnia 2014 roku . Ponadto domagał się zasądzenia na rzecz powoda solidarnie od pozwanych A. Ż. (1) i M. Ż. (1) wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanych z działki gruntu o powierzchni 0,87 ha oraz usytuowanego na niej części domu mieszkalnego w kwocie 16.733,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.280,00 zł od dnia wniesienia pozwu ,od kwoty 8.453,00 zł od dnia 30 listopada 2013 roku. Ponadto domagał się zasądzenia na rzecz powoda od pozwanych solidarnie na jego rzecz kwoty 5.060,00 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanych z siedliska i części domu powoda za dalszy okres 22 miesięcy poczynając od dnia 01grudnia 2013 roku do dnia 30 września 2015 roku po 230,00 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.990,00 zł poczynając od dnia 01 stycznia 2015 roku ,od kwoty 2.070,00 zł od dnia 01 października 2015 roku do dnia zapłaty . Łącznie powód domagał się solidarnie zasądzenia od pozwanych na jego rzecz kwoty 21.793,00 zł..

Na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku pełnomocnik powoda poparł powództwo jak w ostatnim piśmie procesowym z dnia 16 października 2015 roku wnosząc o jego uwzględnienie i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych .

Pełnomocnik pozwanej A. Ż. (1) powództwa nie uznał wnosząc o jego oddalenie w całości ,z ostrożności procesowej w przypadku przychylenia się Sądu do żądania pozwu podtrzymał wnioski o zasądzenie na rzecz pozwanej kwoty 11.930,00 zł tytułem nakładów poczynionych przez pozwaną -to jest połowy wartości nakładów poczynionych wspólnie przez A. Ż. (1) i M. Ż. (1) na nieruchomości powoda ,podtrzymał zarzut zatrzymania ,wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm prawem przepisanych .

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. Ż. (1) wraz z żoną B. Ż. jest właścicielem między innymi nieruchomości o powierzchni 0,8679 ha położonej we wsi (...) oznaczonej na załączonym planie numerem 162/1 . Nieruchomość ta ma urządzoną Księgę Wieczystą (...).

Pozwani A. Ż. (1) i M. Ż. (1) w dniu 10 lutego 1990 roku zawarli związek małżeński w Urzędzie Stanu Cywilnego w Ł. . Powód jest ojcem M. Ż. (1) a teściem A. Ż. (1). Pozwani przez około rok po zawarciu małżeństwa mieszkali wraz z powodem i jego żoną w domu powoda , obok tego objętego pozwem. Następnie powód po tym jak pozwany urodziła się córka udostępnił im nieruchomości objętą pozwem wraz z częścią znajdującego się na niej drewnianego domu do mieszkania nie określając terminu do którego mają prawo w nim mieszkać . Pozwani zaczęli traktować nieruchomości

jak własną, czuli się jej posiadaczami . Z racji ,że dom był stary i przez jakiś czas nie był on zamieszkały pozwani zaczęli dokonywać remontu tegoż domu , czemu nie sprzeciwił się powód . Pozostała część domu posadowiona na działce o numerze (...) do dnia 27 czerwca 1994r. stanowiła własność M. Ż. (2) , która to w tej dacie aktem notarialnym Repertorium A nr 3196 sporządzonym przed notariuszem J. K. w B. darowała pozwanym własność w/w działki wraz z posadowioną na niej częścią domu. Wskazane nieruchomości 162/1 i 162/4 są zabudowane budynkiem mieszkalnym stojącym częściowo na działce powoda i częściowo na działce pozwanych .

Pozwani po oddaniu im do mieszkania domu i działki (...) dokonali remontu części starego domu powoda wymieniając w nim stolarkę okienną i drzwiową , dach , a po otrzymaniu od M. Ż. (2) darowizny zabudowanej nieruchomości o nr 162/4 założyli w całym domu centralne ogrzewanie oraz doprowadzili wodę . W pracach tych pomagali zarówno : powód jak i rodzina pozwanej . Powód w trakcie dokonywanych remontów prowadzonych przez pozwanych nie oponował im , wręcz przeciwnie pomagał w ich przeprowadzeniu bowiem bez ich wykonania nie było by możliwe zamieszkiwanie pozwanych w tej części domu , który był stary i dawno nie remontowany . Pozwani remontowali nie tylko cały dom (część powoda i ich darowaną im przez F. Ż.) ale także i obejście w tym ogrodzenie na działce powoda. Remontując cały dom dostosowali go do swoich potrzeb , zmieniając wewnątrz układ dotychczas istniejących pomieszczeń w obu częściach domu.

W małżeństwie pozwanych po dniu kiedy powód przekazał im w posiadanie nieruchomości wraz z domem urodziło się jeszcze dwoje dzieci . Obecnie wszystkie dzieci pozwanych są pełnoletnie. W małżeństwie pozwanych zaczęły się konflikty i nieporozumienia . W związku z tym pozwana zawiadomiła Prokuraturę Rejonową w Białej Podlaskiej, że pozwany znęcał się nad nią psychicznie i fizycznie. Postanowieniem Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej z dnia 27 lipca 2010r. w sprawie 1 Ds. 988/10/D na podstawie art. 17 §1 pkt. 2 kpk umorzono dochodzenie przeciwko M. Ż. (1) podejrzanemu o czyn z art. 207 §1 kk w zb. Z art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 2 kk wobec braku znamion czynu zabronionego. Konflikty między pozwanymi doprowadziły początkowo do faktycznej separacji a następnie rozpoczęcia procesu rozwodowego .

Sprawa o rozwód pomiędzy pozwanymi została wniesiona w dniu 23 grudnia 2010 roku przez pozwanego M. Ż. (1) .Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie IIIC 3294/19 Sąd Okręgowy w Lublinie rozwiązał związek małżeński pozwanych zawarty w dniu 10 lutego 1990 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w Ł. bez orzekanie o winie . W dacie rozvodu najmłodsze dziecko pozwanych A. Ż. (2) było jeszcze małoletnie, obecnie jest pełnoletni .Wyrok w sprawie IIIC 3294/19 uprawomocnił się w dniu 08 lutego 2013r. .

W trakcie procesu rozwodowego pozwany M. Ż. (1) nie mieszkał już ze swoją żoną A. mieszkając u swoich rodziców - w domu obok .

Wobec pogarszających się relacji rodzinnych pomiędzy pozwanymi powód pismem z dnia 18 sierpnia 2011 roku wezwał pozwanych do wydania nieruchomości położonej w K. oznaczonej na planie nr 162/1 oraz usytuowanego tam 1/2 części domu mieszkalnego drewnianego krytego eternitem jak też wypłacenia mu kwoty po 200,00 zł miesięcznie tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z jego placu i domu poczynając od dnia 01 stycznia 2008 roku .

Pozwana powyższe pismo otrzymała w dniu 07 września 2011r. i pismem z dnia 12 września 2011 odpisała powodowi na w/w pismo potwierdzając otrzymanie wskazanego wyżej wezwania oraz wskazała ,że o jego treści poinformowała za pomocą sms-a swego ówczesnego męża M. .W części domu , która stanowi własność powoda obecnie nie mieszka pozwany M. Ż. (1) jednak znajdują się tam jego rzeczy.

Zawiadomiona o toczącym się postępowaniu i terminie rozprawy Gmina Ł. pismem z dnia 08 maja 2012r. złożyła oświadczenie ,że nie będzie przystępowała do sprawy po stronie powoda .

W toku niniejszego procesu w oparciu o opinię uzupełniającą biegłego T. R. z dnia 12 grudnia 2013 roku do opinii z dnia 11 maja 2013 roku ustalona zastała aktualna wartość nakładów poczynionych na budynek mieszkalny drewniany

i ogrodzenie wchodzące w skład nieruchomości oznaczonej jako działka nr. 162/1 położonej w miejscowości K. gm. Ł. zgłoszonych do wyceny przez A. Ż. (1) wg. ich aktualnego stanu .

Biegły T. R. w złożonej opinii ustalił wartość nakładów poniesionych na nieruchomość powoda na łączną kwotę 23 863,00 złote . Pozwana A. Ż. (1) ostatecznie uznając wyliczenie biegłego w opinii wniosła o zasądzenie nakładów poniesionych przez pozwaną na nieruchomość powoda w wysokości 11. 930,00 zł czyli 1/2 kwoty wyliczonej przez biegłego w opisanej wyżej opinii z uwagi na fakt, że nakłady na nieruchomość powoda zostały poczynione w trakcie małżeństwa z pozwanym. Nadto biegły T. R. w opinii uzupełniającej z dnia 12 grudnia 2013 roku ustalił wysokość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwaną z nieruchomości objętej pozwem na kwotę po 230,00 zł miesięcznie za lata 2008-2010 zaś od 2011r. do 31 grudnia 2012r. po 241,50 zł. miesięcznie a od 01 stycznia 2013r. 30 listopada 2013 r. po 241,54zł. miesięcznie.

Ponadto w sprawie została dopuszczona opinia biegłego geodety W. F. ,który po dokonaniu oględzin nieruchomości położonych w K. gm. Ł. miał sporządzić dokumentację (naniesienie na mapę) faktycznego położenia na gruncie budynku mieszkalnego powoda wraz z rozkładem pomieszczeń na wskazanych nieruchomościach z zaznaczeniem granicy pomiędzy tymi nieruchomościami .

Biegły W. F. w dniu 27 sierpnia 2014 roku złożył do Sądu opinię geodezyjną z załącznikami wskazując granicę pomiędzy nieruchomościami 162/1 i 162/4 . Strony nie kwestionowały opinii biegłego W. F. .

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o : pozew o rozwód , akt małżeństwa M. Ż. (1) z A. z domu C. postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 27 lipca 2010r. w sprawie 1 Ds. 988/10/D, wyrok z dnia 14 grudnia 2012r. w sprawie III C 3294/10 , uzasadnienie wyroku z dnia z dnia 14 grudnia 2012r. w sprawie III C 3294/10 zarządzenie w przedmiocie uprawomocnienia wyroku w sprawie IIIC 3294/10 (k. 3-5, 6,263, 267- 270, 274 akt III C 3294/10) , wezwanie do opuszczenia nieruchomości i zapłaty (k. 5) , odpis księgi wieczystej (...) (k. 6-9) , oświadczenie Gminy Ł. z dnia 08 maja 2012r. (k. 25) , wypis z rejestru gruntów dot. działki (...) (k. 27 -29) , pismo A. Ż. (1) do powoda z dnia 12 września 2012r. wraz z dowodem nadania i potwierdzenia odbioru (k. 42-44) , zeznania B. Ż. (k. 50-50v, 69-69v) , zeznania J. Ż. (2)(k. 68-68v) , zeznania J. M. (k. 69v 70) , zeznania A. C. (k. 76v -77) , zeznania F. C. (k. 77v -78) , zeznania P. K. (k.78-78v) , zeznania E. N. (k. 79) , opinię zasadniczą i uzupełniającą biegłego rzeczoznawcy majątkowego T. R. (k. 103-124 , 147,172-178) , opinię biegłego geodety W. F. (k. 240-242) ,akt notarialny z dnia 27 czerwca 1994 roku Repertorium nr (...) (k. 366-368) , zeznania powoda J. Ż. (1) (k. 337-338v, 371-372 w zw. z k. 30-30v, 211-211v , zeznania pozwanego M. Ż. (1) (k. 338v -339v w zw. z k. 30v -31, 31v , zeznania pozwanej A. Ż. (1) (k. 370-371w zw. z k. 31-31v , 212).

Sąd nie znalazł podstaw do zdyskredytowania dowodów nieosobowych w postaci : aktu małżeństwa M. Ż. (1) z A. z domu C. postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 27 lipca 2010r. w sprawie 1 Ds. 988/10/D, wyroku i uzasadnienia wyroku z dnia 14 grudnia 2012r. w sprawie III C 3294/10 , zarządzenia w przedmiocie uprawomocnienia wyroku w sprawie IIIC 3294/10, odpisu księgi wieczystej (...) , oświadczenia Gminy Ł. z dnia 08 maja 2012r. , wypisu z rejestru gruntów dot. działki (...) , aktu notarialnego z dnia 27 czerwca 1994 roku Repertorium nr (...). Podnieść należy, że dowody te nie były kwestionowane przez strony postępowania a i sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie znalazł podstaw do tego by je zdeprecjonować choćby w części , tym bardziej ,że zostały one sporządzone przez odpowiednie organy w zakresie ich właściwości.

Nie budziło wątpliwości Sądu pismo A. Ż. (1) skierowane do powoda z dnia 12 września 2012r. wraz z dowodem nadania i potwierdzenia odbioru .Z pisma tego jednoznacznie wynika ,że w dacie 07 września 2011r. otrzymała ona wezwanie do wydania nieruchomości stanowiącej własność powoda i do zapłaty . Z pisma tego wynika także bezspornie ,że wezwanie do zapłaty nosiło datę 18 sierpnia 2011r. a nie datę 01 sierpnia 2011r. jak wynika to z załącznika w postaci wezwania do wydania i zapłaty złożonego z pozwem (k. 5) . Wskazać w tym miejscu należy ,że powód na rozprawie w dniu 16 września 2015r. – k. 337v wskazał, że w odpis wezwania , które on posiada ma wpisaną datę 18 sierpnia 2011r. .

W ocenie sądu zeznania B. Ż.- żony powoda zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności w części , która jest zgodna z ustalonym stanem faktycznym . W tej bowiem części jej zeznania korelują z pozostałym a obdarzonym przmiotem wiary materiałem dowodowym. Nie są wiarygodne jej zeznania w części w której wskazuje ,że rodzina pozwanej nie pomagała przy przeprowadzanych remontach domu , bowiem temu przeczą zeznania A. C. i F. C., które Sąd obdarzył wiarą. Sąd ma w polu widzenia okoliczność ,że są to osoby najbliższe pozwanej A. Ż. (1) . Świadkowie ci wskazali na remonty jakie pozwani przeprowadzali w części domu stanowiącej własność powoda i na źródła finansowania tych remontów.

Także i zeznania świadka zeznania J. Ż. (2) córki pozwanych a wnuczki powoda zasługują na obdarzenie ich wiarą. Jej zeznania korespondują z ustalonym stanem faktycznym. Wskazać należy, że świadek wskazała, na okres kiedy zaczęło dochodzić do nieporozumień i na ich powody, oraz podała ,że przed formalnym wezwaniem do zapłaty nie było żadnych rozmów na temat płacenia czynszu.

Zeznania J. M. niewiele wnoszą do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek ten wskazuje jedynie na okoliczność zamieszkiwania pozwanych na nieruchomości powoda, wskazuje także na remonty domu , których dokonywali pozwani oraz na fakt, że pozwany mieszka u swoich rodziców .

Sąd nie znalazł powodów ku temu by zdyskredytować choćby w części zeznania P. K. i zeznania E. N. . Ten pierwszy wskazał na przeprowadzany przez pozwanych remont dachu , który sam naprawiał i za którą to prace otrzymał wynagrodzenie od pozwanych. Świadek E. N. także wskazała na remonty jakie przeprowadzali pozwani .

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego T. R. na okoliczność wyliczenia wartości nakładów zgłoszonych przez pozwaną , a następnie po wniesieniu zarzutów celem wyliczenia wartości nakładów zgłoszonych przez pozwaną na część nieruchomości stanowiącą własność powoda oraz wyliczenia wartości wynagrodzenia za bezumowne korzystanie (w związku ze zgłoszonym przez powoda w tym zakresie żądaniem) . W ocenie Sądu opinia zasadnicza i uzupełniająca -k. 103-124 , 147,172-178 została sporządzona rzetelnie , zgodnie z najlepszą wiedzą biegłego, jest ona pełna i logiczna .

Z uwagi na konieczność ustalenia , która faktycznie część całości domu (powoda i pozwanych) stanowi własność powoda a która pozwanych koniecznym było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety . Zadaniem Sądu opinia biegłego geodety W. F. została sporządzona w sposób rzetelny , fachowy, biegły dokonał oznaczenia na mapie sytuacyjnej granicy pomiędzy nieruchomością powoda i pozwanych oraz zaznaczył na niej rozkład pomieszczeń w domu posadowionym na nieruchomościach nr 162/1 i 162/4 , który to rozkład pozwolił na poczynienie ustaleń, która część pomieszczeń stanowi własność powoda . Biegły nadto w swojej opinii wskazał aktualną powierzchnię działki powoda określając ją na 0,8679 ha i taką też powierzchnię Sąd przyjął w pkt. 1 wyroku. Sąd nie znalazł żadnych powodów ku temu by tę opinię zdyskredytować , opinia ta także nie była kwestionowana przez strony postępowania .

Sąd ocenił zeznania stron jako wiarygodne w części , w której korespondują one z ustalonym stanem faktycznym. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powoda w części w której wskazał on ,że nie wzywał pozwanych listem do wydania nieruchomości i żądania zapłaty zanim wniósł pozew do Sądu. W tej bowiem części stoją one w sprzeczności z dowodem w postaci pisma pozwanej z dowodem nadania z dnia 12 września 2011r. kierowanego do powoda(k. 42-44) a z którego jednoznacznie wynika ,że powód wzywał pozwanych do wydania nieruchomości i zapłaty pismem datowanym na 18 sierpnia 2011r., a na tę okoliczność wskazuje także pozwany M. Ż. (1) . Nie są także wiarygodne zeznania pozwanej w części w której zaprzeczyła ,że przed wniesieniem pozwu do Sądu była wzywana do wydania nieruchomości i zapłaty wynagrodzenia . W tej części jej zeznaniom przeczy pismo jakie znajduje się na k. 42-44 a które skierowała ona do powoda w dniu 12 września 2011r. w którym jednoznacznie wskazuje na wezwanie powoda z dnia 18 sierpnia 2011r..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o wydanie nieruchomości położonej we wsi K. oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,8679 ha dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz części znajdującego się na tej nieruchomości domu mieszkalnego stanowiącego własność powoda J. Ż. (1) w postaci pokoju , kuchni , łazienki jest zasadne i – jako takie – zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 222 § 1 k.c. Art. 222.

§ 1.

właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Powołany przepis chroni prawo własności za pomocą roszczenia windykacyjnego, które powstaje w razie bezprawnego pozbawienia właściciela posiadania rzeczy.

Powód J. Ż. (1) jest właścicielem wskazanej nieruchomości , a pozwani od dnia 08 września 2011r. zajmują ją bez uprawnień do władania wskazaną nieruchomością .

Wbrew twierdzeniom pozwanej A. Ż. (1) powód nie darował pozwanym przedmiotowej nieruchomości, bowiem dla przeniesienia własności nieruchomości konieczne jest uczynienie w formie aktu notarialnego a jak wskazała sama pozwana takiego aktu nie sporządzono, podała ,że nie dokonano darowizny formalnie. Powód na początku lat 90-tych przeniósł ustnie na pozwanych posiadanie wskazanej nieruchomości zezwalając im na zamieszkiwanie . Pozwani czuli się właścicielami tej nieruchomości mimo ,że zdawali sobie sprawę z faktu , że nimi nie są . Dokonywali oni licznych remontów domu , którym to nie sprzeciwił się powód a wręcz pomagał im w ich przeprowadzeniu.

Powód korzystając z swojego prawa własności pismem z 18 sierpnia 2011r. wezwał pozwanych do opuszczenia przedmiotowej nieruchomości i zażądał od nich uiszczenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie w wysokości po 200,00 zł. miesięcznie od dnia 01 stycznia 2008r. a więc z datą wsteczną niż data wezwania. Jak wskazano wyżej wezwanie do opuszczenia nieruchomości powoda zostało doręczone pozwanym w dniu 07 września 2011 roku (vide k. 42-44) a tej okoliczności , iż właśnie w tej dacie doręczono pozwanym wezwanie nie zaprzeczył powód J. Ż. (1). Niewątpliwie więc po dniu 07 września 2011r. pozwani korzystali z nieruchomości powoda bez tytułu prawnego.

Jak już wskazano powód przed wytoczeniem powództwa wezwał pozwanych do wydania nieruchomości wysyłając list polecony , który pozwana przyjęła i na który odpowiedziała powodowi pismem z dnia 12 września 2011r. (k. 42-44).

W ocenie Sądu roszczenie powoda o wydanie nieruchomości jest – w świetle art. 222 § 1 k.c. – w pełni uzasadnione. Pozwani nie udowodnili bowiem, że przysługuje im skuteczne względem powoda prawo do władania przedmiotową nieruchomością (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

Dlatego też uznając żądanie pozwu w tej części za uzasadnione Sąd nakazał pozwanym M. Ż. (1) i A. Ż. (1) by wydali powodowi J. Ż. (1) nieruchomość położoną we wsi K. oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,8679 ha dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz część znajdującego się na tej nieruchomości domu mieszkalnego stanowiącego własność powoda J. Ż. (1) w postaci pokoju , kuchni , łazienki oznaczonych na mapie sytuacyjnej - jako załącznik numer 1 do opinii biegłego geodety W. F. z dnia 26 sierpnia 2014r. - k. 240-242 , która to opinia wraz z mapą stanowi integralną część orzeczenia

Sąd rozważał czy pozwanym przysługuje prawo do lokalu socjalnego, jednakże doszedł do przekonania ,że takowy pozwanym w świetle ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 roku Nr 31, poz. 266 z późn. zmian.), oznaczoną w dalszej części uzasadnienia skrótowo „u.o.p.l.” nie przysługuje . Art.14 u.o.p.l. nakłada na Sąd obowiązek rozważenia z urzędu przesłanek uprawnienia osoby, która była lokatorem, do otrzymania lokalu socjalnego, oraz stosownego do wyniku

tego badania orzeczenia w wyroku eksmisyjnym. Struktura regulacji zawartej w art. 14 u.o.p.l wskazuje na to, że Sąd w pierwszej kolejności powinien brać pod uwagę indywidualną sytuację danej osoby, a więc „dotychczasowy sposób korzystania z lokalu i szczególną sytuację materialną oraz rodzinną osób zobowiązanych do jego opróżnienia” Pozwani nie spełnią przesłanek wskazanych w art. 14 u.o.p.l do przyznania im lokalu socjalnego. Zarówno M. Ż. (1) jak i A. Ż. (1) mają zabezpieczone potrzeby mieszkaniowe. Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że M. Ż. (1) wraz pozwaną są współwłaścicielami nieruchomości przylegającej do nieruchomości powoda a oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), a na której także znajduje się część domu stanowiąca jego i pozwanej własność. Ponadto pozwany ma zabezpieczone swoje potrzeby mieszkaniowe gdyż od dłuższego czasu zamieszkuje z rodzicami a nadto jego zarobki – około 1500 euro miesięcznie pozwalają mu ewentualnie na wynajęcie mieszkania. Wobec powyższych ustaleń Sąd nie przyznał pozwanym prawa do lokalu socjalnego.

Ostatecznie sprecyzowane przez powoda powództwo o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości przez pozwanych co do zasady zasługuje na uwzględnienie. Przypomnieć należy, że pismem procesowym z dnia 16 października 2015 roku pełnomocnik powoda domagał się zasądzenia na rzecz powoda solidarnie od pozwanych A. Ż. (1) i M. Ż. (1) wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanych z działki gruntu o powierzchni 0,87 ha oraz usytuowanego na niej części domu mieszkalnego w kwocie 16.733,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 8.280,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, od kwoty 8.453,00 zł od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia zapłaty. Ponadto domagał się zasądzenia na rzecz powoda od pozwanych solidarnie na jego rzecz kwoty 5.060,00 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanych z siedliska i części domu powoda za dalszy okres 22 miesięcy poczynając od dnia 01 grudnia 2013 roku do dnia 30 września 2015 roku po 230,00 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.990,00 zł poczynając od dnia 01 stycznia 2015 roku, od kwoty 2.070,00 zł od dnia 01 października 2015 roku do dnia zapłaty. Łącznie powód domagał się solidarnie zasądzenia od pozwanych na jego rzecz kwoty 21.793,00 zł.. Wskazał przy tym, że domaga się zasądzenia w/w kwot zgodnie z wyliczeniem dokonany przez biegłego T. R. w opinii uzupełniającej przy uwzględnieniu urealnającego współczynnika rynkowego i wskazał, że za lata 2008-2010 domaga się kwoty po 2760,00 zł rocznie, za lata 2011-2012 po 2898,00 zł. rocznie a za 11 miesięcy 2013 roku kwoty 2657,00 zł a za okres od 01 grudnia 2013 roku do 30 września 2015 roku po 230,00 zł. miesięcznie.

Wskazać należy, że żądanie wydania nieruchomości i posadowionej na niej części domu mieszkalnego zostało doręczone pozwany w dniu 07 września 2011r. tak więc dopiero od dnia 08 września 2011r. po stronie pozwanych istnieje obowiązek zapłaty wynagrodzenia powodowi, powód nie może więc żądać od pozwanych wynagrodzenia za okres od 01 stycznia 2008r. do dnia 07 września 2011r., bowiem w tym okresie nie może być mowy o tym, że korzystali oni z nieruchomości powoda bez podstawy prawnej, wręcz przeciwnie na podstawie ustnego przeniesienia posiadania pozwani czuli się samoistnymi posiadaczami tej nieruchomości.

W zakresie rozstrzygnięcia zawartego pkt. 3 i 4 wyroku Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na niekwestionowanej przez strony uzupełniającej opinii biegłego sądowego T. R. z dnia 12 grudnia 2013 roku (złożonej do Sądu w dniu 16 grudnia 2013 roku) -k. 172-178. Wskazać należy przy tym, że biegły wyliczył wysokość tego wynagrodzenia za lata 2008-2010r. na kwotę po 230,00 zł. miesięcznie a po 2760,00 zł rocznie, zaś za lata 2011 i 2012 przy uwzględnieniu 1.05 współczynnika urealnającego na kwotę po 2898,00 zł. rocznie co daje kwotę 241,50 zł. miesięcznie, także i za 11 miesięcy 2013r. biegły przy uwzględnieniu 1.05 współczynnika urealnającego wyliczył wartość tego wynagrodzenia na kwotę 2.657,00 zł. co miesięcznie daje kwotę po 241,54 zł..

Sąd uznając, że zasadne jest jedynie w części żądanie zasądzenia na rzecz powoda wynagrodzenia tytułem bezumownego korzystania za okres 08 września 2011 roku do dnia 30 września 2015 roku zasądził solidarnie od pozwanych M. Ż. (1) i A. Ż. (1) na rzecz powoda J. Ż. (1) kwotę 11.524,65 złotych z ustawowymi odsetkami:

-od kwoty 6.464,65 złote od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia zapłaty- na kwotę tą składa się wynagrodzenie za okres od 08 września 2011r. do dnia 30 listopada 2013 roku a mianowicie za część września 2011- 185,15 zł. (241,50 : 30 = 8,5 z ł x 23) plus za okres październik – listopad 2011 roku po 241,50 zł. miesięcznie (zgodnie z wyliczeniami

poczynionymi przez biegłego) czyli łącznie 909,65 zł. oraz wynagrodzenie za 2012 roku . w kwocie 2898,00 zł i za 11 miesięcy 2013 roku w kwocie 2657,00 zł. (zgodnie z wyliczeniem biegłego);

- od kwoty 2990,00 złotych od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty- na powyższą kwotę składa się wynagrodzenie za okres od 01 grudnia 2013r. do 31 grudnia 2014r. po 230,00 zł. miesięcznie (zgodnie z żądaniem powoda) ;

-od kwoty 2070,00 złotych od dnia 01 października 2015 roku do dnia zapłaty- na powyższą kwotę składa się wynagrodzenie za okres od 01 stycznia 2015 roku. do końca września 2015 roku po 230,00 zł. miesięcznie (zgodnie z żądaniem powoda) . Odsetki od w/w kwot zostały zasądzone, zgodnie z wnioskiem w oparciu o dyspozycję art. 481 kc..

Sąd uznając za niezasadne żądanie zasądzenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od 01 stycznia 2008 roku do dnia 07 września 2011 roku oddalił powództwo co do zasądzenia kwoty 10,268,35 złotych . Jeszcze raz wskazać należy, że wezwanie do wydania nieruchomości i żądanie zapłaty wynagrodzenia doręczono pozwanym w dniu 07 września 2011r. , do tego czasu powód nie kierował do pozwanych takich żądań i dlatego w tym zakresie powództwo nie może być uwzględnione .

Pozwana A. Ż. (1) w niniejszej sprawie na wypadek uwzględnienia powództwa wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powoda kwoty 11.930,00 zł. tytułem zwrotu połowy nakładów poczynionych na nieruchomość powoda przez A. i M. Ż. (1) a wyliczonych przez biegłego T. R. i jednocześnie podniosła zarzut zatrzymania art. 461 kc.

Zgłoszony przez pozwaną A. Ż. (1) zarzut zatrzymania jest zasadny. Pozwana będąc samoistnym posiadaczem tej nieruchomości wraz z ówczesnym mężem poniosła koszty nakładów na nieruchomość stanowiącą własność powoda . Pozwaną należy uznać za samoistnego posiadacza w dobrej wierze i zgodnie z art. 226§1 kc i dlatego należy się jej zwrot poniesionych nakładów w żądanej przez nią wysokości czyli ich połowy wartości .

Podstawę do rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowią ustalenia zawarte w uzupełniającej opinii biegłego T. R. z dnia 12 grudnia 2013 roku (złożonej do Sądu w dniu 16 grudnia 2013 roku) -k. 172-178. Biegły w tej opinii ustalił wartość rynkową nakładów wskazanych przez pozwaną i opisanych w opinii biegłego z dnia 11 maja 2013 roku (k.103-124) na kwotę 23.863,00 zł. . W ocenie Sądu pozwanej przysługuje połowa wskazanej kwoty poczynionych nakładów tj. kwota 11.931,50zł jednakże wskazać należy że pozwana domagała się kwoty nieco niższej a mianowicie zaokrąglonej 11.930,00 zł..

Uwzględniając zarzut zatrzymania Sąd uzależnił wykonanie orzeczenia w pkt. 1 (wydania nieruchomości) wobec pozwanej A. Ż. (1) od uiszczenia przez powoda na jej rzecz kwoty 11.930,00 zł tytułem zwrotu poniesionych przez pozwaną nakładów na nieruchomość opisaną w pkt 1 wyroku .

W ocenie Sądu ocena zgromadzonego materiału dowodowego ,zeznań świadków oraz stron w takiej części w jakiej Sąd je obdarzył wiarą , wskazuje na takie właśnie rozstrzygnięcie. Nie można tracić bowiem z pola widzenia okoliczności ,że pozwana i M. Ż. (1) dokonując nakładów na nieruchomość powoda pozostawali w związku małżeńskim i ze wspólnych środków oraz przy pomocy osób z bliskiej rodziny czynili nakłady na nieruchomość powoda .Powyższe w ocenie Sądu wskazuje na wspólne zaangażowanie pozwanych w dokonanie nakładów na nieruchomość stanowiącą własność powoda.

Z uwagi na fakt, że w toku postępowania pozwany M. Ż. (1) uznawał powództwo Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. wyrokowi w pkt.1 i 3 w stosunku do pozwanego M. Ż. (1) nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

Stosownie do przepisu art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż zachodzi którakolwiek

z wymienionych wyżej przesłanek wyłączających możliwość oparcia orzeczenia na uznaniu pozwu.

Zgodnie z dyspozycją art. 108 § 1 kpc Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c.

W sprawie na wniosek pozwanej dopuszczono dowód z opinii biegłego T. R. na okoliczność nakładów poczynionych przez pozwaną na nieruchomości powoda a następnie na wniosek pozwanej dowód z uzupełniającej opinii tegoż biegłego na okoliczność poniesionych przez nią nakładów , a nadto na wniosek powoda na okoliczność wyliczenia wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości .

Z uwagi na konieczność ustalenia , która faktycznie część całości domu (powoda i pozwanych) stanowi własność powoda a która pozwanych koniecznym było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety W. F. .

Wydatki związane z przeprowadzeniem tych dowodów wyniosły łącznie 4.586,89 zł (vide k. 192 i 280) z czego z zaliczki uiszczonej przez pozwaną A. Ż. (1) kwocie 1.000,00 zł. (k. 102) pokryto je w części . Do uiszczenia zaś pozostała kwota 3.586,89 zł. związana z wywołaniem opinii biegłych a która to pokryta została tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa .

Stosownie do przepisu art. 83 ust. 1 u.k.s.c., jeżeli czynność połączona z wydatkami zostaje podjęta z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 u.k.s.c. . Z kolei art. 113 ust. 1 i 2 u.k.s.c. stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Odnosnie kosztów opinii biegłego geodety w kwocie 1.705,81zł. Sąd kwotę te rozdzielił na powoda i pozwanych przy czym na powoda przypada kwota 568,61 zł a na pozwanych po 568,60 zł.. Odnosnie pierwszej opinii T. R. dotyczącej wyliczenia nakładów , gdzie w tej części przyznano biegłemu wynagrodzenie w kwocie 2.068,47 zł. kwotą tą obciążył Sąd pozwaną , która to wniosowała o przeprowadzenie tego dowodu i która chciała tym samym wykazać ich wysokość , odnośnie opinii uzupełniającej za którą przyznano wynagrodzenie w kwocie 812,61 zł. a w której biegły dokonał wyliczenia nakładów (na wniosek pozwanej) i wyliczenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie (na wniosek powoda) koszty tej opinii sąd podzielił na pozwaną i powoda przy czym kwota przypadająca na powoda to 406,31 zł. a na pozwaną to kwota 406,30 zł. .

Tak więc na powoda przypadają następujące koszty związane z w/w opiniami: 406,31 zł (biegły rzeczoznawca) i 568,61 zł (biegły geodeta) co daje łączną kwotę 974,92 zł. . Na pozwaną przypadają następujące koszty związane z w/w opiniami: 2.068,47 zł. i 406,30 zł (biegły rzeczoznawca) i 568,60 zł (biegły geodeta) co daje łączną kwotę 3.043,37 zł. – jednak Sąd od tej kwoty odliczył 1000,00 zł. zaliczki którą uiściła pozwana .

Na pozwanego M. Ż. (1) jak wskazano wyżej przypada kwota 568,60 zł (biegły geodeta) .

Mając na uwadze powyższe Sąd nakazał pobrać od pozwanej A. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 2.043,37 zł. tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa. Ponadto Sąd nakazał pobrać od pozwanego M. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 568,60 zł. tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz nakazał pobrać od powoda J. Ż. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 974,92 złotych tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Mając na uwadze dyspozycję art. 100 kc i okoliczność ,że żądanie powoda nie zostało uwzględnione w całości Sąd zasądził od pozwanych A. Ż. (1) i M. Ż. (1) na rzecz powoda kwoty po 80,00 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu .

Powód jak i pozwana byli w niniejszej sprawie reprezentowani przez fachowych pełnomocników i dlatego Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu pomiędzy stronami w pozostałej części na podstawie art. 100 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze i na podstawie powołanych w treści uzasadnienia przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.